

GELOOFSVRAGEN

Vraag het aan Theo

Erik DE SMET

- Kerkelijk huwen met een niet-katholieke partner hoeft geen onoverkomelijke hindernis te zijn
- Je moet niet gevormd zijn om te huwen, maar het sterkt je wel

Religieus gemengde huwelijken zijn er almaar vaker en wel in meerdere gedaanten: tussen een katholiek en een gedoopte niet-katholiek, tussen een katholiek en een niet-gedoopte of ontkerkelijkt persoon en tussen een katholiek en een andersgelovige, in onze streken vaak een moslim.

De *Catechismus van de Katholieke Kerk* (KKK) uit 1993 besteedt een heel hoofdstuk aan gemengde huwelijken en huwelijken waarbij sprake is van een verschil in eredienst. Omdat zulke huwelijken almaar vaker voorkomen, paste het kerkelijke leergezag zijn visie daaromtrent sinds het Tweede Vaticaans Concilie deels aan. Er is namelijk een wezenlijk verschil tussen een huwelijk tussen gedoopte christenen van een andere confessie en het huwelijk tussen een katholiek en een ongelovige of een andersgelovige.

Hoe dan ook is de houding van de Kerk dubbelzinnig. *Matrimonia mixta*, het pauselijke document uit 1970 dat de richtlijnen ter zake uitvaardigt, stelt enerzijds dat de Kerk gemengde huwelijken ontmoedigt, omdat het verschil in geloofsbeleving de eenheid tussen de huwelijkspartners niet ten goede komt. Anderzijds zegt de Kerk ook dat een verschil in confessie geen onoverkomelijke hindernis is voor het huwelijk „mits beiden met elkaar weten te delen wat elk in zijn eigen gemeenschap heeft ontvangen en zij van elkaar leren hoe zij hun trouw aan Christus beleven” (KKK, 1.634).

De brochure *Samen door het leven* (uitgeverij Halewijn, 2008) geeft aanwijzingen aan katholieken die willen trouwen met een niet-katholieke partner. Zo kan een huwelijk tussen een katholiek en een formeel ingeschreven lid van een kerkgemeenschap die niet in volledige gemeenschap verkeert met de Katholieke Kerk – we hebben het dan in de praktijk over orthodoxen, protestanten en anglicanen – slechts na de uitdrukkelijke toestemming van de bevoegde overheid. Met andere woorden: dergelijk huwelijk is niet toegestaan tenzij er dispensatie wordt verleend, een taak voor de parochiepriester.

Moet je gevormd zijn om te kunnen huwen voor de Kerk? En wat als je wil trouwen met een protestant, een moslim of een niet-gedoopte partner? Hoe kijkt de Kerk daarnaar?

Aan de Katholieke Kerk zal worden gevraagd het Katholieke geloof te bewaren en de eventuele kinderen te dopen en op te voeden in de Katholieke Kerk. De niet-Katholieke partner moet op de hoogte worden gebracht van die belofte.

De huwelijksbelofte moet worden gegeven in het bijzijn van een gevolmachtigd priester of diaken evenals van twee getuigen. Dat heet de canonieke vorm. Het huwelijk hoeft evenwel niet perse in een eucharistieviering te gebeuren. Het kan ook tijdens een gebedsdienst.

Ook met een niet-gedoopte partner kan een katholiek een geldig kerkelijk huwelijk aangaan

Strikt genomen moet je niet gevormd zijn om kerkelijk te kunnen huwen, het doopsel volstaat. Toch is het wenselijk je te laten vormen vóór je huwelijk, omdat het sacrament van het vormsel de mens wil sterken om een verantwoordelijk leven te leiden. Veel volwassen aanvragers van het vormsel doen dat met een kerkelijk huwelijk in het achterhoofd.

Wie de Katholieke Kerk heeft verlaten, bijvoorbeeld door zich te laten uitschrijven, kan in principe geen kerkelijk huwelijk meer aangaan.

Wat als een huwelijkspartner niet is gedoopt? Dat heet verschil in eredienst. In principe kun je dan niet kerkelijk huwen, maar de bisschop kan dat beletsel buitenspel stellen indien daarvoor een goede reden bestaat. De Katholieke partner moet beloven de kinderen in de Katholieke Kerk te laten dopen en op te voeden. Aldus kunnen Katholieke en ongelovige partners toch geldig huwen in een kerk. In bepaalde, uitzonderlijke, gevallen kan ook worden afgeweken van de canonieke vorm van huwelijksluiting en erkent de Kerk het burgerlijke huwelijk.

Relatieopbouw moslims-christenen (Kerkwerk Multicultureel Samenleven, Huidevettersstraat 165, 1000 Brussel) werkte een brochure uit met een pastoraal plan en eventuele kerkelijke vieringen voor een huwelijk tussen een christen en een moslim.

Reacties op deze bijdrage en nieuwe vragen voor de rubriek zijn welkom bij *Kerk & Leven* • *Vraag het aan Theo*, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of via geloofsvragen@kerknet.be.

Paus benoemt 'kroonraad'

Paus Franciscus stelde een groep van acht kardinalen samen die hem moet bijstaan in het bestuur van de wereldkerk en een project moet uitwerken om de curie te hervormen. De acht kardinalen komen uit alle windstreken: twee uit Europa (de Italiaan Giuseppe Bertello en de Duitser Reinhard Marx, ook voorzitter van de commissie van de bisschoppenconferenties van de Europese Unie), twee uit Zuid-Amerika (de Chileen Francisco Javier Errázuriz Ossa en de Hondurees Oscar Andrés Rodríguez Maradiaga, eveneens voorzitter van Caritas Internationalis), een uit Noord-Amerika (Sean O'Malley van Boston in de Verenigde Staten), een Aziat (Oswald Gracias uit India), een Afrikaan (Laurent Monsengwo uit Congo) en een kardinaal afkomstig uit Oceanië (de Australiër George Pell). Kardinaal Maradiaga wordt coördinator van de groep, die van 1 tot 3 oktober voor het eerst samenkomt.

Religieuzen op de fiets

Mannelijke en vrouwelijke religieuzen uit Rijsel, in het noorden van Frankrijk, organiseerden een fietstocht om het brede publiek te laten kennismaken met hun kloosters en hun manier van leven. Voor de honderdste verjaardag van het bisdom zochten ze een originele invalshoek voor hun jaarlijkse opendeurdag. „We wilden iets organiseren met de diverse congregaties samen om te tonen dat het religieuze leven in Rijsel verscheiden en dynamisch is”, zegt zuster Anne van de zusters van Don Bosco. „Doel van de fietstocht was niet zozeer nieuwe roeping te ronselen,” legt dominicaan Jacques-Benoît uit, „maar de anderen te ontmoeten en op hun vragen te antwoorden. En dat is nodig, want velen menen dat we teruggetrokken leven in ons klooster, achter de muren, terwijl we er net zijn voor de mensen.” (IVH)

Koper gezocht voor Vredeshuis

Ludo Docx zoekt Vlamingen om in Baskenland vriendschapsbanden voort te zetten

Bert CLAERHOUT

Ludo Docx trok in 1973 voor het eerst naar Baskenland. De daaropvolgende jaren keerde hij er geregeld weer. Zijn sympathie voor de Baskische zaak had tot gevolg dat hij in 1988 met vervoegd pensioen ging om zich als priester-in-zending in Frans-Baskenland te vestigen. Daar zette hij zich in voor vrede en dialoog en speelde hij een rol in het vredesproces. Nadat hij bijna een kwarteeuw in Saint-Palais – in het Baskisch Donapaleu – had gewoond, keerde hij vorig jaar definitief naar ons land terug.

Docx' huis in Frans-Baskenland – het Vlaams-Baskische Vredeshuis *Flandriako Etxea* – staat momenteel te koop. In dit huis werkten de leiders van de afscheidingsbeweging ETA samen met mgr. José María Setién, de emeritus bisschop van San Sebastián, eind 2010 een vredesakkoord uit waardoor de ETA het jaar daarop alle geweld voorgoed afzwoer. „Toen de ETA voor vrede koos, jubelde ik van geluk”, vertelt Docx. „Ik was altijd een vredeswerker, geen militant.”

Docx, die zopas in Berlaar zijn tachtigste verjaardag vierde, hoopt nu dat een Vlaams gezin zijn intrek neemt in zijn voor-

Ludo Docx: „Mijn enige doel destijds was de ETA-leiders ervan te overtuigen voor vrede te kiezen.” © Karel Hemerijckx

malige woning. „Het huis ligt aan de *camino*, de pelgrimsroute naar Santiago de Compostela”, vertelt hij. „Door de vredesgesprekken die er destijds werden gevoerd, heeft het een symbolische betekenis. Franse en Spaanse immobiliënmaatschappijen zijn dan ook vragende partij. Zij weten dat Frans-Baskenland voor rijke Parijzenaars en Madrilenen aantrekkelijk is. Mijn voorkeur gaat evenwel uit naar Vlamingen. Mijn engagement zit er weliswaar op, maar ik zou

blij zijn als andere Vlamingen de vriendschapsbanden tussen Vlaanderen en het Baskenland voortzetten.”

Opbrengst voor Haïti

Zijn inzet voor vrede en dialoog bracht Docx bij hem thuis in de praktijk door duizenden pelgrims die op weg waren naar Compostela, op te vangen. Onder hen ook heel wat Vlamingen. Docx kon al die jaren rekenen op de hulp van een kleine gemeenschap van franciscanen die ver-

bleven in een klooster dat pal tegenover zijn huis lag.

„Het Vlaams-Baskische Vredeshuis doet bij velen wel een belletje rinkelen”, benadrukt Docx. „Ongetwijfeld ook bij lezers van *KERK & leven*. Wie weet voelt een van hen zich aangesproken om mijn taak over te nemen en daar een nieuw leven op te bouwen, bijvoorbeeld door pelgrims onderdak te bieden.”

De woning in Saint-Palais/Donapaleu is 'instapklaar' en volledig gemeubeld. Ze telt twee verdiepingen met verscheidene slaapkamers, toiletten en een rijke bibliotheek. De prijs valt af te spreken met de verkoper. Docx wil er alvast niet rijk van worden. „Het geld van de verkoop gaat volledig naar de Missiewerken van Scheut in Haïti. Daar werken confraters van mijn broer onder de armsten der armen”, vertelt hij. „Dat is de beste investering die ik kan doen. Kandidaatkopers weten meteen waar hun geld naartoe gaat. Misschien is dat voor sommigen een extra stimulans.”

Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Ludo Docx, Aarschotsebaan 271/2, 2590 Berlaar. Of via 03 482 14 09.

Advertentie

BEDEVAARTEN
LOURDES

13/5 & 3/6 & 17/6 & 5/8

**** Princess Class Autocar

5d / 4n • VP • hotel ***

Normaal € 684 pp

NU € 347 pp

kortingscode: 01201301

Met Nederlandstalige begeleider
Nijverheidsstraat 17 • B-2530 Boechout

070-35 08 18 € 0,30 p/m

www.lauwers.be